

عنوان مقاله:

مروی بر تاثیر القاتل روانی بر مسئولیت کیفری

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین‌المللی انقلاب علوم انسانی اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده‌گان:

مهرداد تیموری - استادیار گروه حقوق کیفری و جرمناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

میثم وحدانی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق کیفری و جرمناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

قرنها پیش که روانشناسی صرفا در اختیار اقلیت و موضوع مطالعه قشر خاصی از دانشمندان بود اما امروزه قابل اعتماد نیست که روانشناسی به عنوان پای تأثیت تقریبا تمام علوم همه چیز را در برگرفته است و در هر زمینه تحقیقاتی لاجرم نظر دانش روانشناسی جلب می شود. حتی از آنهم می شود فراتر رفت و به جرئت می توان گفت روانشناسی اکنون به فرازند زندگی روزمره‌ی بشر نفوذ کرده، خط مشی تعیین می کند و آن را با سیاق خود پیش می برد. در روزگار فعلی روانشناسی ابر ابزار شناخت و کنترل روان بشر است، اینکه پگوییم استفاده از این ابزار صرفا دارویی حال بد افراد باشد امری گزاف و اینکه به عنوان سلاح در اختیار اشرار قرار نگیرد امری محال و اجتناب‌پذیر است. نکته بسیار مهم این است که سایه این علم از شعله آن بزرگتر است، بنابراین، باید پذیرفت که روانشناسی گاهی در قامت شیطان واقع می شود. سعی و تدبیر ما در این راستا بر همین مبنای استوار است که زنگنه افراد عادی بر پهنانی دام روانی افراد خبیث قدم نگذارند و از قضا اگر چنین شد قانونگذار تکلیف را مشخص کنند. لذا مقاله حاضر به روش نظری و توصیفی و تحلیلی در راستای پاسخ به این سوال است که اما آیا فردی که تحت تاثیر تحریکات روانی دیگری مرتکب جرم شده است مسئولیت کیفری دارد؟ به عبارت ساده‌تر آیا از نظر عدالت کیفری پستدیده است فردی که دچار القاتل روانی است و عمل مجرمانه انجام می دهد، مجازات شود؟ و چه معیارها و ضوابطی در اینجا حاکم است و چه شرایطی باید رعایت شود تا افراد واقعاً بی گناه از افرادی که مستحق کیفر هستند منفک شود.

كلمات کلیدی:

القاتل روانی؛ ذهن؛ مسئولیت کیفری؛ عدالت کیفری؛ هیپنوتیزم

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2086777>

